

SUOMEN TEOSOFISEN SEURAN LOOSHILEHTI

N:o 7

Tuonenkylässä toukokuun 29 p:nä 1917

Rakkaat T. S. jäsenet.

Koska vuosikokouksemme nyt on lykätty syksyyn, tahdon uudistaa tätä vanhaa tapaa puhutella Teitä ja kertoa Teille kuulumisia päämajasta. Tietäjän touko- kesäkuun vihko on ilmestynyt, luento-kausi on lopussa ja kohta alkaa kesällinen kirjutustyöni. Lomassa pistän nyt muutamia rivejä Teille. Jos Te jo olette looshityönne lopettaneet, toivon, että kuitenkin vielä ennen syksyä saatte toimeen mieslukuisan kokouksen, jossa voitte lukea tämän looshilehden ja siitä jutella.

Paljon on suurta tapahtunut sen jälkeen kun viime kesänä olimme koolla Viipurissa. Ennustukset ovat osaksi toteutuneet, osaksi toteutumaisillaan. Muistatteko, että Mikkelissä 1915 sanoin Suomea koskevien ennustusten suhteen: odottakaa vuoteen 1917? Kiertomat kallani syksyllä 1910 samoin kuin kesäkurseilla Karjalassa 1912 puhuin Suomen tulevasta itsenäisyydestä. Nyt jokainen näkee, että tämä itsenäisyys on toteutumaisillaan: joko siten, että olemme ystävyysliitossa Venäjän kanssa, niin kuin esim. minä soisin, tai jollei ymmärretä, mihin se molemminpuolin velvottaa, siten, että Suomesta tulee aivan riippumaton ja itsenäinen valtio. Mikään ei voi historian kulkua estää, sillä Suomen oma vanha orjuuskarma on loppunut (tähän näkemykseen on ennustukseni perustunut) ja jumalien tahto toteutuu, vaikka sille esteitäkin pantaisiin.

Vallankumous ja siitä aiheutunut mielialojen kevennys teki minunkin käyntini loosheissa tänä keväänä turhaksi ja mahdottomaksi. Kun viime joulun edellä T. S. hallituksessa pohdittiin maaseutulooshien asemaa, arveltiin tarpeelliseksi, että ylisihteeri kävisi loosheja rohkaisemassa ja erikoisesti selvittämässä valtiollisia kysymyksiä. Semmoinen matka oli minulle mahdoton ennen kevättä ja vallankumouksen jälkeen se oli tarpeeton ainakin erikoissyyhynsä nähden. Muut asiat, kuten O. Y. Tietäjän valmistuspuuhut, tekivät sen sitä paitsi mahdottomaksi. Kun siis personallisesta tapamisesta ei tullut mitään, on sekin aiheena tähän looshilehden numeroon.

Tahdon nyt puhua useammastakin asiasta T. S. presidentistä, ylisihteeriydestä, O. Y. Tietäjästä, S. T. S. päämajasta ja erään S. T. S. hallitukselle saapuneen kirjeen kysymyksistä.

1. T. S. presidentti.

Luettuanne Tietäjästä mielipiteitani sodasta ja luettuanne tai kuultuanne Mrs. Besantin lausuntoja samasta asiasta olette huomanneet melkoisen eroavaisuuden: Mrs. Besant asettuu jyrkästi liittolaisten puolelle, minä puhun vain rauhasta; Mrs. Besant sanoo, että Valkoinen Veljeskunta on liittolaisten puolella, minä taas, että Veljeskunta ei ole sodan puolella ollenkaan. Ehkä joku on arvellut, että ero on enemmän sanoissa kuin tosiseikoissa: eihän Mrs. Besant tarkota; että Veljeskunta on mukana sodassa, vaan että se kannattaa liittolaisten kansanvaltaisia aatteita, joita P. E:kin hyväksyy! Mutta toiset saattavat syystä kysyä, miksi sitten sanoista pidetään kiinni ja miksi ei P. E. ole Tietäjässä antanut sijaa Mrs. Besantin mielipiteille. Tähän todella täytyy vastata, ja minun vastaukseni on, että sanat ovat tärkeitä, sillä ne herättävät väärinkäsityksiäkin, jos niillä liian paljon ”tarkotetaan.” Mrs. Besantin sanat ovat olleet sangen selviä: ”Mestarit ovat liittolaisten puolella ja Teosofisen Seuran velvollisuus olisi auttaa Mestareita: se salatieteilijä, joka nykyisessä sodassa on puolueeton, rikkoo Mestarien asiaa vastaan.” En voinut tämmöisille mielipiteille antaa sijaa Tietäjässä, koska minun silloisten olosuhteiden vallitessa oli mahdoton selvästi tuoda esille toista, puolueetonta näkökantaa, jota kuitenkin tiesin monen kannattavan, nim. sitä, että Mestarit eivät ole sodan puolella ollenkaan.

En tahdo puhua siitä, missä vaikeassa asemassa olen ollut tämän erimielisyyden tähden sodan kestäessä, sillä rakkauteni ja luottamukseni Mrs. Besantiin ei ole vähimmässäkään määrässä horju-

nut, vaikka minun onkin täytynyt olla eri mieltä hänen kanssaan näin tärkeässä kysymyksessä. Oma personallinen suhteeni presidenttiin on yhtä lämmin kuin se aina on ollut. Ei kenenkään teosofin sentähden pidä ajatella, että P. E. ei enää ”usko” Mrs. Besantiin. En ole koskaan pitänyt häntä enemmän kuin ketään muutakaan ihmistä ehdottomana auktoriteettina siveellisissä ja okkultisissa kysymyksissä, mutta en ole koskaan epäillyt hänen vilpittömyyttään ja epäitsekkyyttään. Hän minulle nyt niin kuin aina ihanimpia ihmisolentoja tämän maan päällä, kehittyneimpiä, viisaimpia.

Pyydän sentähden myös, että kukaan ei vedä tästä erimielisyydestä niitä johtopäätöksiä, joita — sen kyllä ymmärrän — olisi helppo vetää. Olenhan minä viime vuosina esiintynyt jonkinlaisella salatieteellisellä arvovallalla. Olen kirjottanut ”Salatiedettä omin päin”, ”Jeesuksen salakoulu” y. m.. Olisiko kenties nyt minun tarkotukseni erota Mrs Besantista ja niin sanoakseni perustaa oma salatieteellinen suunta, ehkä oma esoteerinen koulu? Tämä on siksi vakava kysymys, että tahdon sitä koskettaa, vaikkei niin moni sitä olisi ajatellutkaan.

Käsittääkseni ei kellään paitsi Mestarilla ole Jumalan antamaa oikeutta perustaa omaa uskontoa tai omaa salatieteellistä koulua. Semmoiselle pohjalle Mestarin auktoriteetille — perusti tietääkseni Madame Blavatsky aikoinaan Teosofisen Seuran esoteerisen osaton, jota Mrs. Besant nyt johtaa. Kaikki muunlaiselle pohjalle perustetut koulut ovat ihmisten perustamia ja ihmisten vastuulla. Tällä sanallani en niitä moiti. Kaikella inhimillisellä yrityksellä on oma arvonsa ja oma kauneutensa. Mutta ihmisellä on suuri mahdollisuus johtaa harhaan. Mestarilla taas tämä mahdollisuus on melkein olematon. Siinä määrässä siis kuin Mestarin perustama uskonto tai salainen koulu kulkee Mestarin viitoittamaan suuntaan ja noudattaa hänen neuvojaan, siinä määrin se johtaa ja kasvattaa jäseniään oikein. Minulla ei ole mitään kykyjä personalliseen opettamiseen. Alempi manas on minussa sitäpaitsi niin voimakas, että haluan vain kirjottaa ja pitää esitelmiä. Omasta aloitteestani en siis tule opettajaksi, ennenkuin minustakin joskus on tullut mestari, eikä kukaan ihminen, ei Mrs. Besantkaan, voi minua siksi saada. Ainoa joka voi minusta tehdä opettajan, ennen kuin sitä luonnosta olen, on Mestari. Mutta mitä syytä hänellä siihen olisi?

Heittäkäämme siis kaikki pelko, että P. E. ryhtyisi minkäänlaiseen ”separatistiseen” hommaan. Päinvastoin uskon itsekkin, että erimielisyydet ovat enemmän näennäistä kuin oleellista laatua ja että sodan päätyttyä kaikki teosofit ja salatieteilijät taas paremmin ymmärtävät toisiaan. Manaksestahan erimielisyydet löytyvätkin, ei buddhista.

2. Suomen T. S:n ylisihteeriys.

Viipurin vuosikokouksessa viime vuonna suostuin ottamaan vastaan ylisihteerin viran vielä yhdeksi toimintakaudeksi. Suostuin tähän, koska hallituksen ensimmäinen ehdokas Väinö Valvanne ei sanonut vielä viime vuonna voivansa suostua vastaanottamaan sanottua virkaa. Tämän vuoden vuosikokouksessa pyydän nyt, ettei minua missään tapauksessa enää valita ylisihteeriksi. Hallinnolla ei ole ainakaan vielä mitään ehdokkaita eikä se tunne Väinö Valvanteen nykyistä mielipidettä mahdollisen vaalin suhteen, mutta ehdotonta velvollisuutta ei poistuvalla hallinnolla olekaan ehdottaa uutta ylisihteeriä. Sen vaalin seura itse suorittaa vuosikokouksessaan.

Minun puheeni eroamisestani eivät ole olleet eivätkä ole ponnottomia korupuheita. Oma päätökseni on täysin vakava, vaikka minut on saatu päätöksessäni horjumaan, kun on viitattu siihen, että Seuramme jää orvoksi minun erotessani. Tämä lapsi, Suomen T. S., on minulle siksi kallis, että mieluummin olen kieltänyt itseni kuin hyljännyt sen. Mainitsen tämän, että Te ystävät, tietäisitte reippaasti vain ajatella uutta ylisihteeriä herättämättä mitään herkkiä tunteita minussa.

Syyt eroamiseeni ovat päivän selvät. Minun luonteeni ei ollenkaan sovi tähän toimeen, nyt kun tulee kysymykseen aktiivisempi toiminta. Eihän paras ja viisainkaan presidentti saata Amerikassa olla toimessaan enemmän kuin kahdeksan vuotta. Tämä kansanvaltainen maa on täysin ymmärtänyt, että paraskin voi ajan pitkään muuttua huonoksi. Minä olen nyt ollut jo kymmenen vuotta Teidän ylisihteerinänne. Minun perämiehyyteni on ollut paikallaan niin kauvan kuin ollut kysymyksessä teosofisen laivan onnellinen kuljettaminen vaikean ajan yli. Siinä suhteessa minulla on voinut

olla oma ansioni. Mutta nyt kun pitää alottaa reippaampi toiminta moneen suuntaan — siitähän on puhuttu ja sitä on vaadittu — nyt olisi järjetöntä antaa minun istua peräsimeissä. Vaikka kuinka selittäisin ihailevani toisten aloitteita ja yrityksiä, tuntevat Seuran jäsenet luonnollisesti itsensä sidotuiksi, kun ei johtomies ota aloitteisiin osaa ja näytä esimerkkiä. Ja miksi minä en sitten ryhdy reippaampaan toimintaan? Siitä yksinkertaisesta syystä, että minulla jo on omalla alallani riittävästi työtä. Kirjotan ja puhun. Nytkin kuluneena talvikautena olen m. m. pitänyt luentosarjoja seuraavista aineista: 1) usko ja tieto (Lutherin okkultinen merkitys), 2) uusi elämänyymmärrys (teosofia meidän aikamme ihmisille esitettynä), 3) unielämä, 4) ihmisten yliaistit, 5) hermotaudit ja mielisairaus (vertaileva tutkimus n. k. psykoanalyysista ja okkultismista), 6) sosialismi ja teosofia, 7) valtioaate; jokainen aine on käsittänyt useampia luentoja ja merkitsee tämä siis, että olen tehnyt valmistustyön seitsemään eri kirjaan, joista jokainen sisältä uusia näkökohtia tai salatieteellisiä tosiseikkoja. Ja muistattehan, että viime vuosikokouksessa sanoin nimenomaan ottaessani vastaan ylisihteeriyden, ettette saisi odottaa ettekä vaatia minulta mitään entistä ehompaa tai reippaampaa toimintaa; ja Te lupasitte hyväksyä minut semmoisena kuin olin. Kesällä olisi minulla nyt aikomus kirjottaa jotakin — jos voimani riittävät. Tunnustan, että tunnen ruumiini jonkun verran väsyneeksi, sillä äsken päätynyt toimintakausi on ollut täynnä kaikenlaista muutakin työtä. Yleensä kuitenkin uskon ja näen, että terveyteni vuosi vuodelta vahvistuu ja että voimani lisääntyvät. Sentähden toivonkin kaikkien teosofein ymmärtävän, että meidän yhteinen asiamme vaatii yhteistyötämme siinäkin muodossa, että kukin varsinaisesti teosofinen työntekijä saa työskennellä vapaasti omalla alallaan. Antakaa minun kirjottaa ja puhua, sillä tavalla paraiten osaan asiaa hyödyntää. Vapauttakaa minut muista pikku huolista, Seuran asioista, päämajan ekonomiasta, kustannusliikkeen edesvastuusta, niin säilyy koko luonnollinen iloni ja reippauteni työlleni. Tämä tietysti edellyttäen, että Tekin katsotte kirjailija- ja luentotyöstäni olevan hyötyä.

3. O. Y. Tietäjä

Hallinnon uudistettu kehoitus kiertokirjeessä n:o 2 koskeva O. Y. Tietäjää ei ole tuottanut toivottuja tuloksia. Lisäsitoumuksia osakkeiden ostoon ei ole saapunut kuin pari kappaletta. Näin ollen tuntuu siis siltä, että T. S. on ratkaissut kysymyksen O. Y. Tietäjästä ja ratkaissut sen sillä tavalla, että O. Y. Tietäjä perustetaan, mutta ilman kirjapainoa. Kuten muistatte, ehdotettiin osakeyhtiön pääomaksi 120,000 markkaa, josta summasta 80,000:— oli rahassa merkittävä. Nyt tapahtunut merkintä on tuottanut sitoumuksia vähän yli kolmenkymmenen tuhannen markan edestä. Koska sillä summalla on mahdoton hankkia kirjapaino, on siis kirjapainotuumasta luovuttava.

Älkää uskonto, että hallinto suree tai paheksuu tätä lopputulosta. Hallinnolla ei ole ollut muuta mielessä kuin teosofisen asian etu. Ja vaikka tämä etu ei näin ollen tule hallinnon toivomassa määrässä tyydytetyksi, ei hallinto kuitenkaan saata muuta kuin iloita siitä, että sen toivomus kustannusliikkeen suhteen kaikissa tapauksissa on kauniilla tavalla toteutunut. Kolmekymmentätuhatta on melkoinen pääoma ja sen avulla voidaan kustannustoimintaa suuresti edistää.¹⁾

Nyt kun ei kirjapainokysymys ole asiaa kiiruhtamassa, voidaan tietysti osakeyhtiön lopullinen perustaminen lykätä vuosikokoukseen.

Tämän yhteydessä tahdon huomauttaa — jottei siitä mahdollisesti syntyisi turhia keskusteluja vuosikokouksessa — että minä en tahdo mitään osakkeita O. Y. Tietäjässä lahjaksi. Kaikki 400 osaketta merkitään Teosofisen Seuran nimeen. Mainitsen tämän, koska tietooni on tullut, että joissakin loosheissa — ehkä Vågen-looshin esimerkkiä noudattaen — on keskusteltu siitä, kuinka suuri määrä Teos. kirjakauppa ja Kustannusliikkeitä vastaavista osakkeista on lahjotettava minulle.

¹ Jos joku sen johdosta, ettei O. Y. Tietäjä nyt tulekaan kirjapainon omistajaksi, tahtoisii muuttaa ennen merkitsemiensä osakkeiden määrää, voi hän siitä kirjeellisesti ilmoittaa minulle, os. Åggelby.

4. Suomen Teosofisen Seuran päämaja.

Vuosikokouksessa tulen ehdottamaan, että Seura ottaa haltuunsa tämän Tuonenkylän velkoineen ja saatavineen.

Tuonenkylään eli T. S: päämajaan kuuluva omaisuus on seuraava: a) 10 tynnyrinalaa maata, josta 7 yhdessä lohkoissa ja siitä kaksi tynn. viljeltyä puutarhaa; 3 tynnyrinalaa kahtena erillisenä palstana; b) Tonttula-niminen kaksikerroksinen huvila, pinta-ala 11 x 14 m, sisältä hyvin tapetseerattu ja maalattu, 7 huonetta, iso kalustettu halli, lämmin eteishuone, kylpyhuone y.m. y.m., suuret kauniit verannat pöytineen c) Temppele-niminen kokoustalo, tunnettu v. 1913 ja 1914 vuosikokouksen osanottajille; d) Piippala-niminen kaksikerroksinen huvila, 6 huonetta, iso kalustettu tupa, tilava veranta, pöytineen ja penkkeineen; e) sauna ja pesutupa, talli 2 hevoselle, erittäin tilava liiteri- ja ulkokuonerakennus, sementtinen lantäsäiliö, useampia vesikaivoja. Rakennukset ovat palovakuutettu 55,000:— markasta ja maan arvo on alimman hinnan mukaan Smk. 25,000:— mutta nousee arvaamattomasti, kun rakenteella oleva raitiotie Huopalahdesta valmistuu. (Muutaman vuoden perästä paljaan maan arvo voi olla sata á kaksisataa tuhatta, on minulle vakuutettu. Helsingin kaupunki on ostellut maita aivan lähiseudulta ja aitamme toisella puolell on kaupungin maa.) Tämän Tuonenkylän maihin ja rakennuksiin olin 31:12.1916 käyttänyt rahoja yhteensä Smk. 74,794:19 ja tämä summa osottaa, mitä kiinteimistö korjauksineen todella on maksanut. Ainakin useimmista eristä minulla tietysti on kuitit. Siihen ei ole luettu minkäänlaisia juoksevia menoja, korkoja, palovakuutuksia y.m., niin kuin en tulo- (lahja) puolelle ole merkinnyt juoksevia vuokriakaan. Rahaa olen saanut lahjaksi Smk: 39,511:41. Velkoja on tänä päivänä Smk. 18,500:—. Itse olen sijottanut päämajaan Smk. 16,782:78. Saatavana on se valtiollinen korvaus, mikä tulee sotatöitten aiheuttamista vahingoista, joista huomattavimmat koskevat tallipalstaa ja erästä erillistä palstaa; on arvioitu tämän korvauksen ainakin vastaavan velkoja.

Minulla ei tietenkään ole mitään ehtoja siirtäessäni päämajan Seuralle, muita kuin että Seura ottaa vastaan velatkin, joista tädilleni, neiti M. Törnroosille tulevat Smk. 10,000:— mieluummin olisi maksettava heti. Olen kuullut otaksuttavan, että minun ei tarvitsisi maksaa tätä velkaa tädilleni, koska tulen sen perintönä saamaan. Tämä on erehdys, jos tätini kuolisikin ennen minua ja testamenttaisi minulle ja omaisilleni tämän omaisuutensa, ei osalleni lankeisi kuin kolmas osa siitä.

Temppelelirahastoa olen hoitanut erityisenä kontona, josta on suoritettu juoksevatkin temppelelmenot, nim. palovakuutus. Kun heinäkuun 8 p:nä uudistettava palovakuutusmaksu luetaan pois, on tässä rahastossa rahaa jällellä Smk. 523:55. Summa siirrossa jätetään Seuralle.

Muuten Seuran mielestäni ei pidä käsittää päämajaansa minkäänlaiseksi tulolähteeksi. Päämaja on henkisen työn keskus ja sen tehtävä on oma laatuaan, johon päinvastoin aineellisia varoja on uhrattava. Saammehan kaikki teosofiset kansallisseurat ympäri maapalloa vuotuisilla veroillamme ylläpitää emäseuran päämajaa Indiassa.

5. Erillisiä kysymyksiä.

Muutammat ystävät — V. Angervo, Unto Nevalainen, V. H. Valvanne, Tuomo Tuisku, Otto Mölsä — ovat lähettäneet hallinnolle kahdeksan kysymystä sisältävän kirjeen. Käytän tätä tilaisuutta hyväkseni niihinkin vastatakseni omasta ja hallinnon puolesta; kirje luettiin ja sen kysymyksistä keskusteltiin hallinnon kokouksessa t. k. 20 p:nä.

1 kysymys: Eikö olisi suotavaa, että Suomen T. S:n toiminnasta olisi kahden viime vuoden ajalta lähetetty raportit Päämajaan ja samoin myös jäsenmaksut, mistä johtuneet, että niitä ei ole ensinkään lähetetty, koska Presidentti Annie Besant sitä presidenttipuheessaan oudoksuu, sitä suuremmalla syyllä, kun yhdestä Suomen looshista ne on voitu lähettää?

Vastaus: Kurssin näin korkeana ollessa olisi ollut taloudellisesti liian raskasta Seurallemme suorittaa vuosiverojaan Indiaan. Sodan jälkeen, kun kurssi taas alenee luonnolliseksi, lähetetään

kaikki yhtäikaa (punta on nyt = 35:— tavallisena aikana 25:—.) Ruotsin T. S. on nähtävästi menettelty samalla tavalla. Mitä raporttiin tulee, olin minä viime vuonna yhtä hämmästynyt kuin Mrs. Besant nyt, sillä vuoden 1915 vuosikertomuksen lähetin sisäänkirjotettuna, mutta nähtävästi se ei koskaan tullut perille, koska Mrs. Besant ei siitä mitään tiennyt. Viime marraskuussa jätin todella raporttia lähettämättä v. 1916 toiminnasta, koska postikulun epävarmuuden vuoksi pelkäsin senkin joutuvan hukkaan. Muuten näytettiin minulle keväällä Theosophistin joku numero, jossa Mrs. Besant sydämellisellä tavallaan sanoo ”olevansa levoton hyvästä ystävästämme Pekka Ervastista, josta ei mitään ole kuulunut.” Hänen sanoissaan ei ollut moitetta, vaan rakkautta.

On siis kokonaan minun syyni, ettei raporttia v:lta 1916 lähetetty Indiaan.

2 kysymys: Eikö olisi T.S:lle ja sen tulevaisuudelle tärkeätä, että Seuran säännöt niin pian kuin mahdollista tulisivat vahvistetuiksi tai ainakin anomus niiden vahvistamisesta jätettäisiin senaattiin?

Kyllä ja vastaus tähän on annettu hallinnon viime kirjjeessä looshien puheenjohtajille.

3 kysymys: Eikö olisi välttämätöntä, että T. S:n hyväksi lahjotetut ja sen toiminnan edistämiseksi tarkotetut varat sekä maa- ynnä muu omaisuus mahdollisimman pian tulisivat Seuran nimeen ja T. S:n taloudellinen suhde ylisihteeriin täydellisesti järjestetyksi ja vakaannutetuksi, ottaen huomioon että Seura nyttemmin voi täysin laillisesti toimia ja siis myös omistaa omaisuutta?

Vastaus tähän on annettu tässäkin looshilehdessä. Minä allekirjotan kysymyksen koko sydämestäni.

4 kysymys: Millä tavoin voitaisiin teosofinen harrastus saada vilkastumaan ja nousemaan nykyisestä lomaannustilastaan?

Vastaus: tämä on niitä kysymyksiä, joihin en kykene vastaamaan, koska en kysymyksen pontta ymmärrä. Minä en näe mitään lomaannusta. Olen ollut teosofisessa työssä mukana alusta saakka — niin, minähän sitä työtä tässä maassa alotinkin — ja yhä suuremmalla kiitollisuudella ja ilolla tunnustan, että teosofisella työllä on ollut merkillinen siunaus ja menestys. Alussa ei ollut mitään! Nyt on laaja kirjallisuus, Tietäjä, Sunnuntai, Idän tähti, Teosofinen Seura monine satoine jäsenineen, säännöllinen luentotyö (ainakin Helsingissä.) T. S. päämaja, siellä täällä looshimajoja, ainakin yksi kiertävä puhuja, j. n. e. Kuinka minä voisin nähdä lomaannusta? En näe muuta kuin alati kasvavaa ja leviävää vaikutusvoimaista teosofista liikettä. Jos joku jäsen tänään on alakuloinen ja huomenna virkeä, toinen tänään virkeä ja huomenna alakuloinen — mitä se vaikuttaa totuuden voittokulkuun? Minulla ei ole kuin yksi huoli: että itse saisin olla työkykyinen aina! Kyllä maailma pärjää.

5 kysymys: Eikö olisi suotavaa, että olisi olemassa mahdollisimman suuri vuorovaikutus ja yhteistoiminta hallituksen ja looshien välillä ja ylisihteeri vähintään joka toinen vuosi tekisi kierto- matkan kaikkiin loosheihin?

Vastaus: Erinomaisen suotava, ja uusi ylisihteeri ja uusi hallinto ovat tilaisuudessa tekemään kaikenlaisia parannuksia ja ryhtymään kaikenlaisiin toimenpiteisiin, jotka ovat omiansa lähentämään loosheja ja hallintoa toisiinsa.

6 kysymys: Eikö juuri nykyisinä aikoina olisi erityisen tärkeätä, että voitaisiin mahdollisimman laajassa määrässä tehdä voimakasta propagandatyötä teosofisten aatteiden hyväksi eritäinkin hankkimalla useita vakinaisia puhujia ja kirjanmyyjiä T. S:n palvelukseen?

Vastaus: Miksei teoriassa, jos nim. T. S:llä olisi riittävästi varoja, mutta eikö todellinen teosofinen käytäntö ole se, että näiden puhujien ja työntekijäin täytyy itse ilmaantua? Muutenhan teosofinen työ kävisi ulkonaiseksi viraksi kuten kirkossa ainakin. Kyllä työmaata on, kun vain on työntekijöitä. Mutta tekijöitä ei synny hankkimalla eikä houkuttelemalla. Ne kasvavat itsestään.

7 kysymys: Eikö olisi suotavaa, että paitsi hyvää ja hedelmällistä vuorovaikutusta hallinnon ja ylisihteerin sekä looshien välillä voitaisiin saada aikaan myös samanlainen vuorovaikutus ja yhteistoiminta eri looshien välillä? Eikö olisi myös suotavaa, että siinä tarkoituksessa m. m. voitaisiin saada eloon herätetyksi aikoinaan ilmestynyt looshilehti, jonka ilmestyminen nyt on vapaa?

Vastaus: Hyvä. Tässähän tämä looshilehti nyt ilmestyykin. Ehkä se vasta voi muodostua painetuksi julkaisuksi, joka palvelisi Suomen T. S:n virallisena jäsenlehtenä. Siihen silloin kirjottaisivat

looshienkin toimikunnat ja se sisältäisi paitsi hallinnon virallisia tiedonantoja kaikenlaisia Suomen T. S:aa ja teosofista liikettä koskevia uutisia.

8 kysymys: Eikö olisi mahdollista, että voitaisiin saada kuntoon ja järjestykseen aikoinaan perustettu Blavatsky-kirjasto, jotta se voisi olla apuna teosofisessa tutkimustyössä ja että sitä sitte voitaisiin mikäli mahdollista kartuttaa ja lisätä?

Vastaus: Mikä on estänyt sitä kartuttamasta? Minä olen siihen lahjottanut silloin tällöin kirjan näinäkin vuosina. Hugo Valvanne, jonka piti tehdä luettelo kirjoista tuli yliopistolukujensa ja poismuuttonsa takia estetyksi. Hänen jättämänsä työhön ryhtyi Helmi Rissanen, ja on kantaluettelo nyt miltei valmis. Ehkä tänä kesänä saamme painetuksi aineenmukaisen katalogin.

Olen vastaanottanut kirjeen Tampereen looshilta, jossa looshi hallinnon painetun kiertokirjeen n:o 2 johdosta ilmituo kunnioituksensa ja luottamuksensa hallintoa ja ylisihteeriä kohtaan.

Veljellisellä tervehdyksellä ja rauhaisaa kesää toivottaen Teidän ystävänne ja ylisihteerinne

Pekka Ervast.

J. K. Kokouksessaan kesäkuun 6 p:nä hallinto keskusteli V. H.V:n loosheille lähettämän kiertokirjeen johdosta, joka hallinnollekin oli saapunut; keskustelu ei kuitenkaan ollut virallista laatua. Kokouksessa luettiin myös ääneen Kristianian yhteisvapaamuurari looshista ”Uggdrasil” neiti Eva Blyttin kautta saapunut veljellinen Tervehdys Suomen Teosofeille maallemme valjenneen päivän johdosta.

P. E.